

Валери Иванов

Виреле

Животът се превърна в риск...
Въртят ни като в денсинг-микс.
Дори да си издигнешobelisk,
водите ще те отнесат на Стикс...
Човекът може като вълк да вие
и като червей по земята да пълзи.

Нима и ти, и аз не сме удавници?
Приличаме на тежководолаз,
достигнал дъното – без акваланг и плавници...
Какво остана още живо в нас?
Човекът може като вълк да вие
и като червей по земята да пълзи.

Навярно тръпката на шлемовец Хермес
държи ни над водата като корков кораб,
клатушкащ се пред дверите на Троя,
с болезнено разкъсан епидермис...
Човекът може като вълк да вие
и като червей по земята да пълзи.

Мирише на скорбяла и на тор.
Май влязохме не в Троя, а в Содом...
Натирихме жените си в Гомор.
Страним от божия си дом...
Човекът може като вълк да вие
и като червей по земята да пълзи.

Дотук ли ни докара Уудсток?
Превзехме обетовани земи,
а Че Гевара си остава пак пророк,
щом „българин да се наричам“ ме боли...
Човекът може като вълк да вие
и като червей по земята да пълзи.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11067>]